

KARHUNPOIKA SYYSKÄVELYLLÄ

- Jane Trygg-Kaijainen -

Sadun opetussisältö:

- turvallinen tien ylittäminen
- tarkkaavaisuus liikenteessä

Karhusen perhe asui aika suuressa Elolan kaupungissa. Siellä asui myös monia muita eläinperheitä, ja kaupungissa oli kaikki niin hyvin kuin suinkin vain voi olla.

Karhusen isä ajoi autolla töihinsä. Hän ajoi joka päivä pitkiä matkoja ja oli poissa aikaisesta aamusta myöhäiseen iltaan. Karhusen äiti oli kotona lasten kanssa: perheeseen kuuluivat vilkas nallepoika Risto ja pieni Milla-vauva.

Eräänä hieman sateisena syyspäivänä Ristolla oli tylsää. Hän halusi kovasti käydä tervehtimässä isoäitiään, joka asui aika lähellä. Mutta äidin mielestä ajatus ei ollut hyvä.

- Risto-kulta, äiti sanoi, - Et voi mennä sinne tänään. En voi jättää Millaa ja tulla sinun kanssasi. Milla on juuri nyt päiväunillaan. Risto ei helpolla luovuttanut. Hän halusi tehdä pienen kävelylenkin. Hän sanoi:

- Mutta äiti! Isoäiti asuu ihan lähellä. Äiti kiltti, miksen saa mennä?

Juuri sillä hetkellä Milla heräsi. Hän alkoi olla nälkäinen. Äiti meni Millan luokse, otti vauvan syliinsä ja sanoi Ristolle:

- No, mene sitten. Isoäiti asuu kadun toisella puolella. Sinun täytyy olla varovainen. Ja käytä suojatietä, kun menet kadun yli. Muista, että tie on vaarallinen. Missä sinun heijastimesi onkaan? Risto vastasi:

- Äiti! Lupaan olla varovainen. Käytän suojatietä. Ja sinähän olet ommellut heijastimen takkiin kiinni.

Äiti muistutti Ristoa vielä kertaalleen, miten vaarallista kadunylitys on. Ikävä kyllä, kaikki autoilijat eivät pysähdy suojatien eteen, vaikka pitäisi. Ja vielä ennen kuin Risto lähti kotoa, äiti huusi hänelle:

- Risto! Valitse turvallinen paikka tien ylittämiseen. Pysähdy. Katso ja kuuntele. Odota ja katso vielä kerran. Vasta kun tie on vapaa, kävele reippaasti tien yli!

- Turvallinen paikka. Pysähdyn. Katson ja kuuntele. Odotan ja katson vielä kerran. Vasta kun tie on vapaa, kävelen reippaasti tien yli! Heippa, sanoi Risto äidille.

Juuri samaan aikaan, kun Risto sulki oven, ajoi Hirvelän setä kaupunkiin päin. Hänellä oli kaupungissa tärkeä kokous, ja hän pohti sitä

kuumeisesti. Hän katsoi kelloaan ja huomasi olevansa vähän myöhässä. Hän puhui itsekseen:
- Hyi, millainen sää! Auton ikkunat ovat ihan huurussa. Hirvelän setä alkoi pyyhkiä ikkunoita ja painoi vahingossa vielä vähän kaasua.

Risto lähestyi suojatietä. Hän muisti, mitä äiti oli sanonut: - Olen varovainen. Tässä on turvallinen paikka. Pysähdyn. Katson ja kuuntelen. Odotan ja katson vielä kerran. Vasta kun tie on vapaa, kävelen reippaasti tien yli! Ristolla oli nyt niin hyvä mieli, että hän alkoi ihan laulella itsekseen. Auto hurisi myös lähemmäs suojatietä. Hirvelän setä pyyhki yhä ikkunoita eikä ollenkaan nähnyt Ristoa, joka seisoi lauleskelemassa suojatien luona.

Risto oli astumassa askeleen laulellen itsekseen, mutta kuuli takaansa tutun äänen:
- Risto! Pysähdy! Varo autoa!

Risto säikähti, mutta pysähtyi ja kääntyi taakseen. Hän näki isoäitinsä kantamassa kahta kassia. Isoäiti oli ollut kaupassa ruokaostoksilla.

Samassa Hirvelän setä ajoi heidän ohitseensa ja ajatteli itsekseen:

- Hupsista! Olipa onni, että ketään ei ollut suojatiellä. Nyt ikkunat ovat kuivat, ja voin nähdä tien taas kunnolla. Ja hän kaasutti iloisesti tiehensä.

Vielä täpärästi pelastumisestaan pelästyneenä Risto tarttui isoäidin kassiin ja sanoi:
- Halusin tulla sinua tervehtimään. Olipa hyvä, että näit minut. Olisi voinut käydä huonosti.

Ja isoäiti sanoi:

- Niin, oli hyvä, että näin sinut. Aina en kuitenkaan ole paikalla. Muista itse katsoa ja myös kuunnella, onko autoja tulossa. Vasta sitten saa mennä reippaasti tien yli, jos ei näy eikä kuulu mitään.

- Kyllä minä katsoin, sanoi Risto, mutta olin niin iloinen, että minua laulatti. Unohdin kuunnella, ja sitten se auto olikin jo suojatien kohdalla.

- No, kuuntele myös tarkasti ensi kerralla! Katsos, kohta jo ollaankin minun luonani. Kiitos sinulle, Risto, kun kannat kassia. Minäpä tarjoan sinulle kotona mehua ja jäätelöä! sanoi isoäiti.

Sadun lukemisen jälkeen sadun opetussisällöistä voi keskustella sadun kuvien ja seuraavien kysymysten avulla.

1. Mitä Risto halusi tarinassa kovasti tehdä, kun hänellä oli tylsää?

V: Risto halusi mennä isoäidin luokse.

2. Mistä tärkeästä asiasta äiti muistutti Ristolle ennen kuin Risto lähti isoäidin luokse?

V: Äiti muistutti, että tie ylitetään aina suojatietä pitkin, jos sellainen on. Äiti myös muistutti, että liikenteessä kannattaa olla aina tarkkana ja seurata muuta liikennettä.

3. Äiti antoi sadussa Ristolle ohjeet siitä, miten suojatie ylitetään. Tietääkö joku, miten suojatie ylitetään turvallisesti?

V: Pysähdy, katso, kuuntele, ylitä tie kävellen.

4. Mikä oli tarinan opetus?

V: Liikenteessä kannattaa olla aina tarkkana. Autoilijat eivät välttämättä aina huomaa sinua, joten huomaa sinä autoilijat.

5. Jos ei ole jalkakäytävää, missä jalankulkija kävelee?

V: Jalankulkija kulkee pientareella. Jos piennarta ei ole, on kuljettava ajoradan vasenta reunaa, ellei oikean reunan käyttö ole jostain syystä (esim. tietyöt) turvallisempaa.

6. Miten tie ylitetään, jos ei ole suojatietä?

V: Jalankulkijan on ylitettävä ajorata suojatietä kulkien tai ali- tai ylikulkua käyttäen, jos sellainen on lähellä. Muuten ajorata on ylitettävä kohtisuoraan ja risteyksen vierestä, jos sellainen on lähellä.

7. Kävellessä on tärkeä huolehtia, että muut tiellä liikkujat näkevät sinut? Mitkä asiat voisivat auttaa muita liikenteessä liikkujia (esim. autoilijoita) huomaamaan sinut?

V: Värikkäät vaatteet ja heijastimet auttavat muita liikenteessä liikkujia huomaamaan sinut.